

Størrelse, særlig for Invaliderne af 1. og 2. Invalideafdeling, som er de haardest ramte og derfor mest trængende.

Til Oplysning om Forholdet mellem de nugældende Sætsler efter Invalideloven

af 1876 § 5 med alle følgende Forhøjelseslove (herunder Dyrtidstillæget efter Lov af 28. September 1918) og Sætslerne efter nærværende Forslag hidsættes følgende Tabel:

Fredsinvalidider.

	Efter de nugældende Regler.	Efter nærværende Forslag.
I. Afdeling	indtil 1 403 Kr. 04 Ø.	3 000 Kr.
II. —	— 882 — 08 —	indtil 2 400 —
III. —	— 541 — 56 —	— 1 000 —

Krigsinvalidider.

	indtil 2 439 Kr. 52 Ø.	3 000 Kr.
I. Afdeling	indtil 2 439 Kr. 52 Ø.	3 000 Kr.
II. —	— 1 296 — 68 —	indtil 2 400 —
III. —	— 788 — 24 —	— 1 000 —

Da den Erhvervsindskrænkning, der følger af Militærinvaliditet, er lige følelig for den paagældende, hvad enten Invaliditeten er paadraget ved Fredstjeneste eller Krigstjeneste, har man ment, at der fremtidig ikke bør gøres Forskel paa Størrelsen af Krigs- og Fredsinvalidforsørgelse; en tilsvarende Betragtning fandt Udtryk ved Forhøjelsesloven af 4. Marts 1904, der i Modsætning til den nærmest foregaaende Forhøjelseslov af 27. Februar 1897 lige saavel gav Fredsinvalider som Krigsinvalider Forhøjelse. Endvidere er man gaaet ud fra, at der, naar Forsørgelsessætslerne forhøjes efter Forslagets § 7, ikke vil være Anledning til at opretholde de i Invalideloven af 1876 §§ 8 og 9 indeholdte Særregler for Officerer, Reserveofficerer og ligestillede.

Forslagets §§ 8 og 9 er i Overensstemmelse med den hidtidige Lovgivning.

I § 10 gengives i forkortet Form Reglerne i Lov 1. Marts 1889 § 5 og Lov 27. Februar 1897 § 9.

Bevisregelen i § 11 svarer til Lov 27. Februar 1897 § 8.

Ophørsbestemmelserne i § 12 gengiver i alt væsentligt Reglerne i Loven af 1876 § 7.

Til Kapitel 2.

Med Hensyn til de almindelige Betingelser for Invalideenkers Adgang til Forsørgelse har man fastholdt den hidtidige Lovgivnings Regler, og Forslagets §§ 13 og 14 svarer derfor ganske til Loven af 1876 §§ 11 og 12. Derimod har man ikke anset det for rigtigt at opretholde den hidtidige Lovgivnings Begræns-

ning, hvorefter kun Enker efter Personer af de militære Underklasser og efter Reserveofficerer og ligestillede, men ikke Enker efter Officerer og ligestillede kunde faa Forsørgelse (jfr. Loven af 1876 § 13). Man har derhos fundet det ønskeligt at forenkle den hidtidige noget kunstige Beregningsmaade med Hensyn til Forsørgelsens Fastsættelse, ligesom naturligvis at forhøje Sætslerne. De fornødne Regler herom er foreslaaede i §§ 15—17, der i øvrigt opretholder den hidtidige Lovgivnings Grundsætninger om, at Enkerne efter Personer, der er dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom, bør have en noget større Forsørgelse end Enkerne efter Personer, der har overlevet den tjenstlig paadragne Beskadigelse eller Svaghed, og at Enker efter Personer, hvis Forsørgelsesadkomst ikke var fuldt bevist, faar nedsat Forsørgelse.

Forslagets §§ 18 og 19 svarer til de hidtidige Bestemmelser i Loven af 1876 §§ 14 og 16.

Til Kapitel 3.

De foreslaaede Regler gengiver den nuværende Lovgivnings Bestemmelser, blot at de i Invalideloven af 1876 § 18 fastsatte Sætsler 18—60 Kr. for faderløse Børn er forhøjet til 150 Kr., og 36—90 Kr. for forældreløse Børn er forhøjet til 300 Kr.

Til Kapitel 4.

Bestemmelserne i §§ 24, 25 og 27 er i Overensstemmelse med den hidtil gæl-